

Süreç!.. “Process”

İçeriği Yazan: [Cem Osman TAMTÜRK](#) [1] Zaman: Pzt, 06/05/2013 - 09:21

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

Ortalıkta bir süreç lafıdır, gidiyor. Uzun zamandır artık aşikarene olmuş olan iktidarın ülkeyi bölme çabalarına verilen isimlerin içinde hep bu kelime var.

Kürt açılımı süreci, demokrasi açılımı süreci derken şimdide karşımıza barış süreci olarak çıktı. Ne barışı, biz birileri ile savaş mı yapıyorduk diye sorarsanız söyleyelim. Hükümetin bileğini bükemediği PKK teröristleri ile yapmaya çalıştığı barış.

Bu sürecin sahibi ve sorumlusu tek başına iktidar değildir. Üstelik bu süreç öyle on yıl evvel falan da başlamamıştır. Hemen hemen başlangıcı iki yüz yıl evveline dayanan bu süreci 1920 - 1938 Mustafa Kemal dönemi durdurmuş, ondan sonra bir otuz yıl kadar da o dönemin enerjisi ile yetişen insanlar tarafından hızlı ilerlemesi engellenmiştir.

En son 1980 darbesi ile sürecin önündeki son bentler de yıkılmış, o yıllardan beri de süreç arada küçük engellerle devam etmektedir. Görülen o ki sona da gelinmiştir.

Başlangıçta “PKK’nın bileğini bükemeyen iktidar” derken aklımıza geliveren bir olayı nakledelim.

Filistin de İsrail devleti kurmak isteyen İngiliz kralı Edward, buna engel olmamasını Atatürk’e söylemek için 1937’de İstanbul’a geldi. Sevgilisi Fransız prensesi Virjin’i de kaçak yolcu olarak yatındaydı. Dolmabahçe’de o akşam protokol yemeği yerken, kral Edward Atatürk’e niyetini açtı. Atatürk’ün ona yanıtı kesindi: **“Ben sağ olduğum sürece buna asla izin vermem!”**

Mustafa Kemal, Dolmabahçe yemeğinde, İngiliz Kralı’na ve birlikte hareket ettikleri aşikâr olan Fransızlara verdiği cevabı, Ankara’ya döner dönmez mecliste yaptığı nutukla: Türk halkına ve dünyaya açıkladı:

“Arapların Avrupa siyasetine nüfuz edemeyip bu sözde istiklal kelimesine inandıkları ve bu uğurda Arap memleketlerini Avrupa emperyalizmine esir kıldıkları çok şayanı teessüftür. Arapların arasında mevcut olan karışıklığı ve hoşnutsuzluğu kimse bizim kadar bilemez. Biz vakıa bir kaç sene Araplardan uzak kaldık. Fakat şimdi kendimize kâfi derecede güvenip ve kudretimizi bildiğimiz için İslamiyet’in mukaddes yerlerini Musevilerin ve Hristiyanların nüfuzunun altına girmesine mani olacağız.

Binaenaleyh şunu söylemek istiyoruz ki buraların Avrupa emperyalizminin oyun sahası olmasına müsaade etmeyeceğiz. Biz şimdiye kadar dinsiz ve İslamiyet’e lakayt olmakla itham edildik. Fakat bu ithamlara rağmen peygamberin son arzusunu yani, mukaddes toprakların daima İslam hâkimiyetinde kalmasını temin için hemen bu gün kanımızı dökmeye hazırız. Cetlerimizin, Selâhaddin’in idaresi altında, uğrunda Hristiyanlarla mücadele ettikleri topraklarda yabancı hâkimiyet ve nüfuzunun tahtında bulunmasına müsaade etmeyeceğimizi beyan edecek kadar bu gün, Allah’ın inayeti ile kuvvetliyiz. Avrupa bu mukaddes yerlere temellük etmek için yapacağı ilk adımda bütün İslam âleminin ayaklanıp icraata geçeceğinden şüphemiz yoktur.”

Bunun anlamı şuydu sevgili okur. Kendini “süreç”in sıcak kollarına teslim etmiş Osmanlı kalıntıları

Türkiye yönetimini ele geçirmeden önce, bu ülke, bir İsrail devleti kurulmasına izin vermeyecek kadar kuvvetli ve kendinden emindi. Bu günkülerin yanlışlıkla doğru bir laf ettiklerinde bir telefon ile nasıl tam tersi açıklamalar yaptıklarını gördükçe içimiz sızlıyor, bu zavallıların Atatürk düşmanlıklarını daha iyi anlıyoruz.

Dün Tek başına da olsa İslam topraklarında bir Musevi devleti kurdurmayan Türkiye ve bu gün sonradan kurulmuş o Musevi devleti ile birlik olarak İslam topraklarını Musevilere, Hristiyanlara peşkeş çekmekte sakınca görmeyen Türkiye. Yoruma gerek yok.

"Süreç" dedikleri parçalanıp yok olma çabaları bu coğrafyada Tanzimat ile başladı. Bu günkü AB karşıtı olan Avrupa örgütü Osmanlının Avrupa hukuk ve ticaret kurallarına uymasını istediği için Tanzimat fermanını dikte etmiş ve padişahın uymasını istemiştir. İlk bakışta demokrasiye geçiş gibi görülen ve aydınlar tarafından sevinçle karşılanan bu ferman, daha sonra sadece ülkedeki yabancı azınlıkların haklarının korunması haline gelmiştir. Padişah, zaten kerhen kabul ettiği bu fermana hemen hiç uymamıştır. Bilinen bir örnek verelim. Yargılanmadan kimsenin cezalandırılmayacağı kanunu varken günün padişahı Mustafa Kemal için ölüm fermanı verebilmiştir.

Tanzimatın getirdiği düzenlemelerle Ermenilerin, Kürtlerin devlete baş kaldırmaları sağlanmıştır. Ayrıyetten ülkede kurulan birçok yabancı okul, gençlerin beynini yıkayarak ülke haini yetiştirmelerini sağlamaya çalışmıştır. Bakmayın siz din tacirlerinin Tevhid-i tedrisat, yani eğitim ve öğretimin birleştirilmesi kanununa medreseler adına karşı çıkıyor görünmelerine. Asıl neden ülke içindeki bu fesat yuvalarının Milli Eğitime devridir.

Tanzimatla başlayan Osmanlıyı içten bitirme çabaları meyvelerini vermiş ve Sevr ile Osmanlı devleti fiilen tarihe karışmıştır.

Ancak batının hesap edemediği bir durum vardır. Onu da İstanbul'u işgal ettiklerinde anlayacaklardır. Osmanlı bir hanedandır ve Türklükle bir alakası falan yoktur. Avrupalı, başlangıç Türk diye imparatorluğu bir Türk imparatorluğu olarak kabul etmiştir. Sevr ile Osmanlı yenilgiyi kabul etmiş ancak içindeki büyük çoğunluk olan Türkler yenilgiyi kabul etmemiştir. İstanbul işgal edildiğinde yönetimin başına getirilen İngiliz subayı başbakanına şu telgrafi çekecektir.

"Türkler ya yenildiklerini bilmiyorlar ya da yenildiklerini itiraf etmiyorlar. Bu konuda Türklerin kafasında en küçük bir hayalin bile bırakılmaması kuvvetle arzu edilir. Bu nedenle, Türklerin yenildiği gerçeğini kafalarına sokmak için ellerinden başkentleri olan İstanbul'u almaktan başka çıkar yol yoktur."

Evet, padişah kaçıp gitmiş ama Türkler İstanbul'u vermemiştir. Mustafa Kemal sayesinde o an "süreç" kesilmiştir.

Bu İngiliz gizli belgesini günümüze şöyle uyarlayabiliriz.

ABD-AB ve bunların içimizdeki işbirlikçileri Türkleri bu kez gerçekten yendiklerine inanmaktadırlar. Ancak onlara göre Türkler ya hâlâ yenildiklerinin farkında değiller ya da yenilgiyi itiraf etmiyorlar. Bu nedenle, Türklerin yenildiğini kafalarına sokmak için topraklarının bir bölümünü ellerinden almaktan başka çare yoktur!

İşte tanık olduğumuz "Kürt Açılımı, Barış, Demokrasi, Yeni Anayasa, Analar Ağlaması, Akil İnsanlar" söylemlerinin amacı budur!

Bu "süreç"i durdurmanın bir çaresi elbette vardır. O dönemde bir Mustafa Kemal çıkmış, Türk halkını peşine takmıştı. Bu gün ise artık yeni bir Mustafa Kemal beklemenin anlamı yoktur. Mustafa Kemal ve onun getirdiği cumhuriyet rejimi sayesinde insanlar birilerinin kulu değil sadece Allahın kulu olduklarını sanırsanız anlamışlardır. Tattıkları demokrasi (az ve eksik de olsa) ile artık geri dönmek istenmediğine inanıyoruz. Bunun için yapılacak tek iş sağ - sol, dinci - laik, o görüşten - bu görüşten, o kökenden - bu kökenden demeden Atatürk çizgisi altında birleşmek, demokratik tavrımızı koymak ve yaklaşık ikiyüz yıldır devam eden "süreç" i bitirmek, batıyı Türk gerçeğini kabul etmeye ikna

etmektedir.

İzmir2013

Cem Osman TAMTÜRK

cem.tamturk@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Güncel](#) [3]
- [İç Siyasa](#) [4]

Kaynak URL (22/05/2024 - 12:36 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/surec-%E2%80%9Cprocess%E2%80%9D>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/cem-osman-tamturk>

[2] <mailto:cem.tamturk@politikadergisi.com>

[3] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[4] <http://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>